

skalde levere 6 Heste, men som havde taget 12 Heste med, og, endskjøndt de saaledes kun skalde levere de 6, dog have faaet Godtgjørelse for Transporten af de andre 6 Heste. Det maa dog klares, om saadanne Udgifter skulle erstattes eller ikke. Efter mit Skjøn skulle de ikke erstattes, hvorimod der kun skal gives Erstatning for, hvad der er betalt for det bestemte Antal leverede Heste, og slet ikke for de øvrige Omkostninger, der have været forbundne med Leverancen.

Thalbitzer: Jeg hører til dem, der ikke ganske kunne slutte sig til det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig ligesom den sidste ærede Taler, at der kan være Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af de af ham udhævede Udtryk i Lovforslaget, og med Hensyn til Realiteten troer jeg ogsaa, at der er noget Uretfærdigt i den Maade, hvorpaa Erstatningen gives. Enten bør der for dem Alle bestemtes en vis Sum i Forhold til den Pris, for hvilken de have anskaffet Hestene, eller ogsaa bør fuldstændig Erstatning finde Sted. Jeg vil blot udhæve, at idetmindste saavidt mig bekjendt er der i Rjosenhavns Amt ikke kjøbt Heste under en Pris af 250 Rd., hverken af Sogneforstanderskaber eller Amtsråad, og forsaavidt det er blevet paastaat, at nogle Sogneforstanderskaber have baaret sig keitet ad, saa har det for dette Amts Vedkommende kun været ganske undtagelsesviis. Jeg troer derimod, at det er Forholdene, der have medført, at dette Amt er blevet mere medtaget end de andre. Jeg antager, at der vil blive nebsat et Udvalg i Sagen, og jeg skal derfor ikke nu gaae videre ind paa den.

Jagerslev: Jeg maa dog endnu tilføje, at det forekommer mig, at det, at tilstaae Vedkommende en vis Kvotadeel af, hvad Hestene have kostet, dog ikke heller er saa ganske rigtigt; i saa Tilfælde bliver der aldeles ingen Forskiel til Fordeel for de Sogne, der have gjort sig den allerstørste Umage for at tilveiebringe gode Heste til billige Priser, idet de Sogne, der have betalt overmaade høje Priser, muliggviis, fordi de Heste, de have havt med til Leverancestederne, bleve kasserede, hvorefter de

saa have maattet kjøbe af de Handlende, som havde Heste opstalbede ved Siden af, saae forholdsviis den samme Erstatning som hine. Jeg skal tillade mig at nævne et Tilfælde fra det Sted, som jeg bedst kjender, nemlig den Kommune, jeg er fra: Der blev fremstillet 6 Heste og ikke en eneste blev kasseret, og Prisen kunde dog jevnes til 200 Rd. pr. Stykke. De have i Alt kun kostet os omtrent 1200 Rd., maaskee en Smule over, og det have vi, fordi vi strax kjøbte gode Heste. De derimod, der kjøbte flette Heste, — jeg var selv tilstede i Aarhus — fik dem kasserede, og saa maatte de, som sagt, kjøbe af Prangerne med store Bekostninger; men det Tab kunne de takke sig selv for.

Drejer: Jeg maa dog tillade mig med Hensyn til de sidste Ytringer af den ærede Landsthingsmand at bemærke, at jeg ikke troer, de vare fuldkommen berettigede. Jeg troer, at flere Steder, hvor man har givet de høieste Hestepriser, har man givet disse Priser ingenlunde, fordi Vedkommende have ladet det mangle paa Sver og Omhyggelighed for at faae billige Priser, men fordi de ikke kunde faae dem billigere, og jeg kan i den Henseende med saa meget større Bestemthed udtale dette, som man netop i den Egn, hvor jeg er fra, har givet de høieste Priser og ikke har kunnet blive fri derfor.

Jagerslev: Jeg skal dertil svare, at jeg allerede i mit første Foredrag anførte, at der var Egne i Landet, hvor Hestepriserne stød meget høit, og at jeg fandt det rimeligt og naturligt, at man der ikke kunde levere Hestene for den i Lovudkastet anførte Pris; hvad jeg udtalte i modsat Retning, gjaldt navnlig nogle Distrikter i Sjælland.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kred (Sensen) berørte forskjellige Bestemmelser i den foreløbige Lov af 12te December f. A. der nu allerede igjen ere traadte ud af Kraft, deriblandt navnlig Bestemmelsen af de Steder, hvor Mønstringskommissionerne skalde holdes, saa kan der jo ikke nu være Tale om at gjøre Forandring.